

Kur'an'ın üslubundaki bedaata örnek olarak Hud Sûresinde geçen ilgili ayeti açıklar mısınız?

Nuh tufanı

“Denildi ki: Ey arz! Suyunu yut! Ey sema! Suyunu tut. Ve su çekildi. İş bitirildi. Gemi de Cûdî'ye oturdu. ‘Zalimler topluluğu, Allah’ın rahmetinden uzak olsun!’ denildi.”[\[1\]](#)

“Âyetin belâğat denizinden bir damla” denilmesi, dikkat çeken bir ifadedir. Âyetin belâğatı koca bir deniz ise, burada anlatılanlar, olsa olsa bir damla gibidir.

Beydâvi, üstteki âyetle alakalı şu açıklamalara yer verir:

“Denildi ki: Ey arz! Suyunu yut! Ey sema! Suyunu tut.”

Sema ve arza, ilim sahibi olan insanlara nida edildiği gibi nida edildi ve onlara emredildiği gibi emredildi. Bunda Allahın kudretinin kemâli ve onların da Allahın dilediğine boyun eğmeleri, bir temsil üslûbuyla anlatılmaktadır.

Nasıl ki emri nâfiz bir zât, emrine itaat edene emreder, o da o zâtın azametinin heybetinden ve cezasının şiddetinden sür'atle emrine itaat eder. Onun gibi, gök ve yer Allaha tam bir itaat halindedir.

“Ve su çekildi ve iş bitirildi.”

İş bitirildi, vaad edildiği şekilde kâfirler helâk edildi, mü'minler kurtarıldı.

“Gemi de Cûdî'ye oturdu.”

Cüdînin, Musul veya Şam'da bir dağ olduğu söylenir. Rivayete göre Hz. Nuh gemiye Recep ayının onunda binmişti, Muharrem ayının onunda ise indi, o günde oruç tuttu, bu sünnet haline geldi.

“‘Zalimler topluluğu, Allah’ın rahmetinden uzak olsun!’ denildi.”

Âyet son derece fesahatlidir; bunları şöyle sayabiliriz:

- *Âyette kullanılan lafızlar azametlidir.*

- *Nazmı gayet güzeldir.*

- Manayı ihlal etmeyecek şekilde gayet veciz bir ifadeyle anlatılmıştır.

“Denildi ki: Ey arz, suyunu yut...” şeklinde fail söylenmeden mefulün anlatılması, bu tasarrufta bulunanın tazimine; ve O’nun hadd-i zâtında bilindiği için ayrıca sarih olarak ifade edilmesine ihtiyaç olmadığına delâlet eder. Çünkü böyle fiilleri Vahid u Kahrân olandan başkası yapamayacağı bilindiğinden, vehim bu noktada bir başka fail aramaz.[2]

[1] *Hûd*, 11/44.

[2] *Beydâvi*, II, 71.